

Док Вучић наивно верује Меркеловој и Макрону као „пријатељима“, уз спремност да им у свему удовољи, па и у комадану Србије, још марта 2004. МИП Горан Свилановић је упозорио на потпуну блокаду Немачке да се у УН говори о етничком чишћењу које Албанци спроводе према Србима уз присуство снага УН, као и пре бомбардовања.

Макронова дводневна посета Србији је дошла у најнезгодније време за њега, немири у Француској нису стабилизовани, а велики блам са местом Вучића и Тачија на трибини поводом обележавања годишњице победе над фашизмом није испеглан, посебно што је и застава никада постојеће државе добила почасно место на цркви Нотр Дам. Меркелова одлази, Макрон има амбиције да преузме лидерску позицију у ЕУ, нема озбиљне конкуренције, треба му неки успех, па тај долазак није био само куртоазни, већ је Макрон морао бити и у улози политичког Деда Мраза, али и нешто урадити на плану КиМ како би добио неопходне поене. Све се одвијало непосредно после одласка Енгела из Београда у Приштину, где је опалио „шамар“ Вучићу и Брнабићки који су га угостили као највећег пријатеља, уз очекивања Премијерке да он то и буде, као и САД, а он већ сутрадан у Приштини слави самопроглашење и рукама прави двоглавог орла, као и у условима појачане кампање из Немачке да се реши питање „К“, да се призна геноцид у Сребреници који није постојао, осим у главама оних који су чинили злочине и који би да друге оцрне, а себе прикажу као невинашца. Читав план је покварио ауторски текст у немачком Велту у коме се од Немачке тражи да помогне Србији у отклањању последица засипања ОУ, бомбардовања и рушења, јер је Немачка профитирала док је Србија крварила. У тим условима била је велика опасност да Макрон доживи прави фијаско. За прави дочек великог „пријатеља“ задужена је сендвич бригада владајуће странке која је на реченицу изговорену на српском од стране Макрона пала у еуфорични транс. У тим условима незапажено је прошла порука у којој гост истиче да су Србија и Косово две европске државе и да се договор мора направити за пар месеци. А он подразумева и поделу Србије и размену територије тј. да се отето делом врати поклањањем друге наше територије, што је катастрофа.

Да је у Србији на делу као замена за одговорну дипломатију у складу са Уставом политички полтронизам, политички далтонизам и дилетантизам, да не разликујемо

Пише: Александар Михаиловић
недеља, 21 јул 2019 15:33

заслепљени аматеризмом и послушништвом пријатеље од непријатеља, показује и став Генералног секретара председника Србије Николе Селаковића, који усхићено изјављује да смо у Макрону добили пријатеља који је спреман да јој помогне у решавању проблема Косова, читај, капитулацији пред терористима

.

МИП Ивица Дачић се хвали да је Макрон прихватио компромис, а не каже да ту подразумева две државе, „Србија и Косово су две државе“, што Србију уводи у нова разграничавања и „компромисе“ са другим националним мањинама.

Да су лидери Запада оперисани од правде и поштења указује чињеница да ни Макрон ни конгресмен САД Енсел нису ни трепнули на поруке из недавно објављене књиге Јиргена Елзесера „Ратне лажи. Од косовског сукоба до процеса Милошевићу“ у којој показује и доказује тврдње Слободана Милошевића у својој одбрани у Хагу да је „Немачка у својој политици о Југославији после уједињења наставила тамо где је после другог светског рата заустављена“. Јирген истиче тадашње писање Бечких новина "Die Presse" о књизи: "Ако немачки МИП Јошка Фишер мора дати оставку, онда због ове књиге". Њихов циљ разбијања Србије се не мења ни по коју цену док се и не реализује.

Сву неискреност Немачке и Меркелове и актуелне администрације САД која не може да опрости Вучићу забијање прстију у очи донацијом од 2,5 милиона \$ Хилари Клинтон у председничкој кампањи против Трампа, уз самохвалу донатора Вучића, вероватно из сопственог џепа или из џепова опљачканих пензионера, да је то урадио „јер је јако mudar и pametan“, што није засметало Макрону да поентира и за дужи период заслепи Србију

Пише: Александар Михаиловић
недеља, 21 јул 2019 15:33

лажним пријатељством, а београдске власти омађија, показује Италијански портал L'AntiDiplomatic који ексклузивно објављује документа немачке владе која потврђују САД планове за уништење Србије.

У питању је отворено писмо немачког посланика и бившег потпредседника парламента Европе Вилија Вилмера немачком канцелару у то време Герхарду Шредеру у којем га обавештава о криминалним намерама учесника скупа против СРЈ и српског народа, плана да се Србија „исецка“ и тако „онеспособи“ како више не би могла функционисати као независна балканска држава, као резултату конференције у Братислави, одржане на прву годишњицу од бомбардовања СРЈ, у организацији САД Стејт департмента и Републиканског института за спољну политику.

Закључци конференције су више него паклени. НАТО је у детаље разрадио план уништења Србије, наводећи да је то исправка пропуштене шансе америчког ген. Двајта Ајзенхауера да војно окупира Југославију након Другог св. рата.

НАТО крајем априла 2000. године истиче као приоритет да КиМ мора бити признато као независна албанска држава која би моментално постала чланица НАТО, што потврђује да никада нису намеравали да испоштују Резолуцију 1244, чак су СРЈ прогласили нелегалном државом

Тема је била проширење НАТО-а на Балкан. Конференцији су присуствовали највиши функционери НАТО земаља (премијери, министри одбране, министри спољних послова), каже Вилмер у писму.

Портал подсећа да су на састанку учествовали и чланови најмоћнијих светских елита: Билдерберг групе, Института Карнеги, „Страног савета“ Америкеитд. Примећено је и присуство познатог албанског и сепаратистичког интелектуалца из Приштине, „магната косовских медија“ и члана Билдерберг групе – Ветона Суроија.

Рат против СРЈ представља поправку погрешног потеза генерала Ајзенхауера на крају Другог светског рата (да војно окупира ФНРЈ). Америчке трупе морају овде бити стационаране заувек, како би се исправила пропуштена прилика 1945.

"Србија мора бити искључена из европског развоја, распарчана и уништена као пример за остале". Ова веома важна документација коју смо превели и комплетирали, потврђује на трагичан начин оно што је говорено, понављано и документовано од стране свих оних који су се, без резерве и оклевања, одмах постројили против 'хуманитарног рата' према СР Југославији, идентификујући га као апсолутно агресиван рат, са објективним геополитичким и геостратешким намерама и циљевима уперени против права, демократије, слободе", истиче се у чланку АнтиДипломатика.

Нажалост, ово није схваћено или многи нису желели из „политички коректних“ мотива да схвате, наводи се даље.

„Њихова нова 'лабораторија' управљања светом прилагођена је времену 'људских права' и 'обојених револуција', 'хуманитарних интервенција' и 'одговорности да заштитом', 'слободама грађана' итд. Свој први експеримент је имала на југословенском тлу и Србији

“, наводи се у тексту.

Уништење Србије и повратак територијалности Римског царства

Да нема границе похлепи и злочинаштву лидера Запада види се из извештаја Вимера, закључке конференције наводи у 11. тачки. Захтевало се признање Косова осам година пре него ће званично бити признато, иако је Резолуција 1244 обавезивала све на поштовање граница Србије као независне земље.

Из закључака се виде геостратешки и геополитички планови у којима људи и њихови животи нису важни.

1. Учесници конференције захтевали су да НАТО државе што је пре могуће признају независну државу Косово.
2. Учесници ове евроатлантске конференције прогласили су СРЈ нелегалном државом, и поред Хелсиншког закона о неповредивости државних граница.
3. Европски правни поредак представља препреку за реализацију НАТО планова. За ове намере погоднији је амерички правни систем.
4. Рат против СРЈ представља поправку погрешног потеза генерала Ајзенхауера на крају Другог светског рата (да војно окупира ФНРЈ). Америчке трупе морају овде бити стационаране заувек, како би се исправила пропуштена прилика 1945.
5. Земље НАТО су ушле у рат против СРЈ како би и де факто отклониле препреке и дилеме које су се појавиле након усвајања НАТО-вог новог „Стратешког концепта“ у априлу 1999. године, а који је представљао европски напор да се претходно обезбеди мандат УН-а и ОЕБС-а.
6. Без омаловажавања веома важне касније легалистичке европске интерпретације како је НАТО интервенција ван граница Алијансе против СР Југославије била изузетак, јасно је да ово представља преседан, на који ће се било ко и било када моћи по потреби позивати те да ће након овог примера уследити многи други.
7. Било би добро, током наредног НАТО проширења да се поврати територијална ситуација између Балтичког мора и Анатолије каква је постојала за време Римског царства, у време његовог највећег ширења и моћи.
8. Из ових разлога, неопходно је Пољску опколити са севера и југа са демократским земљама (читати чланице НАТО-а), док ће Румунија и Бугарска служити као коридор до Турске. Србија стога (највероватније ради несметаног америчког војног присуства) мора бити искључена из европског развоја.

9. Северно од Пољске мора се у потпуности преузети контрола над изласком Санкт Петербурга на море.

10. У свим процесима, права људи на самоопредељење би морала да имају предност над било којим правилом и међународним законом. **Игнорише се да то право имају само народи, не националне мањине и групе људи.**

11. Тврдња да је НАТО током бомбардовања Југославије прекршио сва међународна права, као и све одредбе међународног права уопште није ни узимана у обзир“.

У закључку писма Шредеру, Вимер упозорава да су Американци спремни да прекрше све међународне правне норме како би остварили сопствене интересе, што је био узрок и претходна два светска рата.

„Сила је изнад закона. Кад год јој се испречи међународни закон, он мора бити уклоњен“, наводи и закључује:

„Када се тако нешто догодило са Лигом народа букнуо је Други светски рат. Начин мишљења који у обзир узима само лични интерес можемо описати само као тоталитаризам!“

ЕКСКЛУЗИВНО: Вили Вимер, бивши посланик у Бундестагу, у интервјуу за Геополитику сведочи да је на конференцији високих званичника САД и европских земаља у Братислави 2000. одлучено

Србија

Полтронизам, политички далтонизам и дилетантизам као дипломатија

Пише: Александар Михаиловић
недеља, 21 јул 2019 15:33
